

[Bertel Haarder]

fentlige sektor, ellers skal de jo bare gå arbejdsløse? Nej, sådan er det ikke; det kan man også få regeringens egne økonomers ord for. Der er allerede i dag et vældigt problem med at skaffe tilstrækkelig arbejdskraft til specielt de udlandskonkurrerende erhverv, som skal trække os ud af krisen, og så længe man ikke har fået gjort noget ved det problem, der hænger sammen med paradoksproblemet, er det absolut sådan, at enhver ny offentlig udgift skader de udlandskonkurrerende erhverv.

Det er politikeres ret og pligt at spørge sig selv hvert år, om aktiviteten på et område nu lige akkurat bør ligge på det niveau, hvor den ligger. Det kan ikke passe, at socialdemokratiet lige akkurat mener, at det nuværende udgiftsbeløb passer. Hvorfor kunne det ikke lige så godt være en lille smule mindre? Og hvis man skal spare, hvorfor kunne man så ikke lige så godt gå lidt mere ind i de enkelte konti i stedet for at lave disse helt fantasiløse generelle, lineære besparelser, som vi jo ikke kan blive ved med til evig tid?

Jeg er altså skuffet over finansministerens indsats i den første del af hans virksomhed. Jeg håber virkelig, at han kommer sig i det kommende år, og at han næste år kan lade handling følge på ord. For sandheden er jo, at man nemt kan få finansministeren til at indrømme, at f. eks. den forringelse af regeringens kriseløsning, som vi fik kendskab til i går, nødvendiggør endnu større besparelser, end vi ellers havde haft behov for. Når finansministeren erkender det, bør han give sig selv det nytårslofte, at der næste år søreme skal komme en ordentlig spareplan fra regeringens side, så man i det mindste kan undgå yderligere vækst i den samlede offentlige sektor.

Der plejer ved denne lejlighed at lyde en tak til de mange, som har trukket læs i finansministeriet og i finansudvalgets sekretariat, en tak til formanden osv., og det er der også grund til i år på trods af de bemærkninger, jeg lige har gjort.

Men jeg har lidt svært ved at udstrække takken til undervisningsministeren, som efter min mening har undladt at svare på nogle spørgsmål, på trods af at de er blevet stillet indtil fire gange både mundtligt og skriftligt. Man kan i bl. a. amternes sparekatalog se en bekræftelse på, at der kan spares noget ved en samkøring af EFG og mesterlæren på an-

den del, dvs. efter basisåret, men det har ikke været muligt at få undervisningsministeren til overhovedet at beskæftige sig med tanken, endsige foretage beregning af de besparelser, som derved kunne opnås. Det er simpelt hen for dårligt, det er en for sløj behandling af folketingets finansudvalg og af folketingets medlemmer, og derfor har vi måttet slå et slag på tasken og gætte os til, at der nok kan spares 25 mill. kr. ved et sådant samarbejde, men vi ved det ikke, for vi har overhovedet ikke kunnet få ministeren til at sige, hvad der kunne spares, hvis man gik ind på vore tanker i den retning.

Jeg foreslår, at alle de partier her i tinget, som går ind for bevarelsen af mesterlæren – og det er jo et flertal – vil give ministeren en lærestreg og vedtage denne besparelse, så ministeren derved bliver tvunget til at gå i gang med beregningerne af, hvad det egentlig vil medføre; og viser det sig så til den tid, at det bliver mere eller mindre, tager vi sagen op. Men for at få ministeren i gang med det må man have vedtaget en besparelse på det felt, så man kan tvinge ministeren og ministeriet til at gå væk fra den obstruktionspolitik, der har været ført på det felt. Det er jo et politisk ømtåligt emne, fordi ministeren og ministeriet har en opfattelse, som er i modstrid med folketingets flertals, og derfor er det mærkeligt, at ministeren på dette ømtålige område vover at nægte at give folketinget oplysninger, som det spørger om gentagne gange mundtligt og skriftligt.

Til slut skal jeg oplyse, at vi foruden vore egne ændringsforslag støtter flere konservative forslag, bl. a. om besparelser på post- og telegrafvæsenets anlæg, ikke postomdelingen, men nyanlæg af posthuse m. v., og det har intet med omdelingens effektivitet at gøre.

Vi ville have stemt for fremskridtspartiets ændringsforslag om en ekstra bevilling til det kriminalpræventive råd, men regeringens er lidt større og passer med de aftaler, der har været truffet, så vi støtter i stedet for regeringens forslag om 1,3 mill. kr. til dette formål.

Vi stemmer for CDs forslag om 1 mill. kr. til ofre for forbrydelser.

Vi stemmer imod regeringens forslag om besparelser på de u-landslån, som går til indkøb i Danmark, og endvidere er vi imod adskillige af regeringens forslag om nyansættelser, bl. a. i miljø- og arbejdsministeriet.